



Lotte was jarig! En omdat het feest was, had Sara Choco extra goed geborsteld. Maar nu was ze zijn manen aan het invlechten. Choco bromde. Hij hield niet van vlechten. Gelukkig had Sara ook de manen van Berend en Koekie gedaan. Zo konden zij hem tenminste niet uitlachen. Bovendien vond die kleine bonte shet vlechtjes eigenlijk super.

PANG!

Choco kromp ineen en Koekie sprong van schrik tegen zijn chocoladebruine achterwerk aan. Maar daardoor gleed Choco weg en bots- te hij tegen Sara, die achterover op de grond viel.

‘Wa was dat nou?’ Berend haalde zijn neus uit het hooi waarmee Sara zojuist de ruif had gevuld. De haflinger zette grote ogen op.

‘Tante Maria, pas toch op!’ Sara krabbelde

overeind en klopte het vuil van haar broek. 'Je laat de pony's schrikken!'

'Sorry, *bambina*, maar die rotballonnen knappen steeds.'

Choco keek naar het woonhuis. 'Straks knapt Maria nog,' giechelde hij.

Met een knalrood hoofd probeerde Sara's tante een groene ballon op te blazen.

Gelukkig kwam Paul het huis uit gerend met een zilverkleurig ding in zijn hand. 'De Veldmannetjes hebben een pomp om ballonnen op te blazen!'

'*Mamma mia*, die was ik helemaal vergeten!' riep Maria. Meteen wilde ze Paul de opgeblazen groene ballon geven. Maar de ballon dacht daar anders over en schoot weg – PRRRR-RRRPPFFFT – in de richting van de tafel. Daar maakte hij een sierlijk boogje en landde op de kop van Amelie de kat.



'Die is raak!' Choco hinnikte vrolijk en gaf

ter plekke een bokje. De beteuterde snuit van Amelie onder de groene slappe ballon was gewoon te grappig! Ook de tweebeners proestten het uit.

De kat blies beledigd en kroop onder de tafel.

Maria klapte in haar handen. ‘*Avanti, avanti*, nu. We hebben niet veel tijd meer. Paul, jij blaast de ballonnen op en dan gaat Sara ze ophangen.’ Het kleine mollige vrouwtje wenkte Sara naar de tafel en liep toen haastig het huis in. Ze had vast een heerlijke taart in de oven staan die ze nog even moest checken.

‘Wat zie jij er chic uit!’ bromde iemand achter het hek.

Choco draaide een oor in de richting vanwaar de stem kwam. Zelfs zonder te kijken wist hij wie het was. ‘Jij zou je ook weleens mogen laten borstelen,’ plaagde hij. Daarna begon hij luidruchtig te smakken. ‘We zijn allemaal uitgenodigd, zei Lotte gisteravond, en er zijn weer superlekkere hapjes.’

Zijn hondenvriend Bruno kroop onder het

hek door en liet zich naast de pony in het zand ploffen. ‘Komen er nog meer kleine twee-beners?’

Koekie knikte. ‘Lotte wil met haar vrienden een rijles doen.’

Choco stak zijn onderlip naar voren. ‘Een buitenrit zou veel leuker zijn. Rijles is saai, zoiets doe je toch niet op je verjaardag?’

‘Wat weet jij daar nou van,’ riep Koekie.

‘Toevallig alles!’ Choco stampte met een voorhoef en schudde zijn manen. De vlechtjes tikten tegen zijn hals. ‘Als wij jarig zijn, krijgen we altijd wortels en appels en een buitenrit.’

‘En als je behalve ons nog meer vrienden zou vragen, zou Vrouw Veldman een rijles organiseren!’ giechelde zijn kleine bonte vriend.

‘Omdat dat veiliger is.’



PROET!

Lachend hobbelde Koekie een rondje om de ruif.

Er toeterde een tractor. Het ding kwam met een aanhanger vol hout het erf op gereden. Oskar sprong eruit en zwaaide naar de pony's.



‘Hallo, tv-sterren! Ik heb jullie nieuwe stal meegebracht!’

Bij het woord ‘tv-sterren’ grijsde Choco breed. Dat was een cool avontuur geweest. Ze hadden gewoon de wedstrijd ‘Mijn lievelingsdier’ gewonnen! En van het prijzengeld wilde Vrouw Veldman nu een nieuwe stal voor hen bouwen. Maar toen hij naar de aanhanger keek, viel zijn mond open. ‘Een stapel hout? Dat hebben we toch al!’

‘Dacht je soms dat de stal kant-en-klaar hierheen zou komen vliegen?’ vroeg Bruno. Hij rolde met zijn ogen.

Nou, een beetje wel!

Oskar kwam naar het hek geslenterd en bekeek hun afdakje alsof hij het voor het eerst zag. ‘Morgen breek ik jullie oude stal af. Dat is zo gepiept. Maar een nieuwe bouwen duurt wat langer. Even kijken waar we jullie in de tussentijd kunnen stallen.’ Hij keek met een bezorgde blik om zich heen alsof op de hele boerderij eigenlijk alleen hun oude afdak geschikt was. Toen haalde hij zijn schouders



op. 'Maakt niet uit. We vinden wel wat. Van-
daag vieren we eerst feest.'

'Mott'n we in de buitenlucht sloap'n?'
Berend liet van schrik de hooislobber uit zijn
mond vallen. Choco deed gauw een paar stap-
jes achteruit.

'Vrouw Veldman laat ons vast wel in de stal
slapen,' zei Koekie.

Daar was Choco nog niet zo zeker van,
maar hij zei niets. Bovendien reed de auto van
Vrouw Veldman net het erf op. Lotte sprong
eruit en riep al zwaaiend: 'Tot zo, Choco! Ik
heb er zin in!'

Zou hij Lotte nog kunnen overhalen een bui-
tenrit te maken? Choco zuchtte. Soms begreep
hij zijn favoriete tweebener gewoon niet. Rijles
konden ze toch altijd nog doen?

Hij keek naar de tractor. Oskar stond het
hout uit te laden. Daarna verdween hij in de



schuur en kwam weer naar buiten met een zeil. Dat legde hij over iets wat kennelijk nog op de aanhanger lag. Wat zou dat voor iets zijn wat niemand mocht zien? Choco besloot de aanhanger goed in de gaten te houden. Omdat zijn manen nu helemaal ingevlochten waren, ging hij maar meteen bij het hek staan.

Twee meisjes en een jongen, die hij nog kende van de rijles, kwamen het erf op gefietst en verdwenen toen het woonhuis in op zoek naar Lotte.

Na een tijdje zaten alle tweebeners aan de mooi gedekte tafel voor het huis. Maria deelde stukken taart uit en Vrouw Veldman schonk iets geels in bekers. Bruno en Amelie lieten natuurlijk ook niet lang op zich wachten en ruimden als stofzuigers de taartkruimels op die de grond vielen.

‘Tok, tóóók, jullie zijn vast niet uitgeno-





digd!' kakelde mevrouw Geel vanaf het trapje in het kippenhok naar Choco.

'Jullie roddelkakels kennelijk ook niet,' hinnikte hij terug.

De twee andere dames kip doken op in het deurtje van het kippenhok. 'We zijn alleen een beetje laat!' kakelde mevrouw Blauw en mevrouw Geel klepperde tevreden met haar snavel.

Choco had nu gewoon onder het hek door kunnen rollen, maar als Vrouw Veldman in de buurt was, deed hij dat liever niet. 'Wij mogen straks mee vieren,' zei Koekie.

De tweebeners begonnen een lied te zingen en Lotte straalde als een zonnebloem naar haar gasten en de kleurige pakjes op tafel. Toen stonden Vrouw Veldman, Maria en Oskar op en gingen naast de tractor staan.

Choco spitste zijn oren. Ook Koekie keek gespannen naar de tweebeners en zelfs Berend vergat zijn hooi even.

'Lieve Lotte,' zei Vrouw Veldman. 'Je tiende verjaardag is een heel bijzondere dagen daarom